

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

<p>Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.</p>	<p>Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza</p>	<p>Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.</p>
<p>Iparosok és munkások nyugdíj-ügye.</p> <p>Rég érzett hiányt van hivatva pótolni a három év óta főnálló Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete, mely mindennemű politikától menten az öregség napjairól való gondoskodás nem eszméjét óhajtja a munkások közt meghonosítani. Ez a törekvés mind társadalmi, mind nemzetgazdasági szempontból igen fontos s megérdemli mindnyájunk figyelmét; mert arra az osztályra óhajtja kiterjeszteni áldásos hatását, mely még eddig vajmi csekély méltánylásban részesült s teljesen rá van szorulva a gondoskodásra. Mert míg a társadalom többi osztályai biztosítva vannak öregségük napjaira, addig a szegény munkást, a ki életét, míg dolgozni bír, nehéz munkában, a mindennapi kenyérért való küzdelemben tölti el: öreg napjaira a legirtózatosabb nyomor fenyegeti, mely ellen nem volt módjában magát vagyongyűjtésével biztosítani. Ha a szakadatlan munkában ereje elfogy, mikor idő előtt munkaképtelenné lesz, s kihull kezéből a kenyérkereső szerszám: ennek helyébe kezébe kell vennie a koldusbotot, hogy szomorú életét kegyelemkenyéren tengesse tovább. Ennek</p>	<p>tudata érlelte meg a munkásokban az eszmét, hogy hasonló sors ellen biztosítsák a jelenlegi munkásnemzedéket. Dícséretökre válik, hogy önerejükből vállalkoztak a nagy feladatra s az egész országra kiterjedő, kölcsönösségen alapuló szervezettel vélik azt elérhetőnek. Ezzel igen fontos társadalmi hivatást teljesítenek, mert kevesbitik a társadalom gondoskodására szorultak számát s az egylet ez emberbaráti hivatása teljesítésében joggal számít a nagy társadalom támogatására. Tagja lehet az egyletnek minden munkás kor- és nemkülönbség nélkül, nemkülönben oly egyének is, a kik nem tartoznak a munkás-osztályhoz, sőt nők is.</p> <p>Az egylet harmadik évi működéséről most megjelent évi jelentés alkalmat nyújt nekünk az egylet kiváló kedvezményeinek ismertetésére, s ajánljuk azt t. olvasóink figyelmébe.</p> <p>Az egylet tagjai 10, 12 és 15 kr. heti tagilletéket fizetnek, s ennek fejében a tagok, ha tíz évi tagság után saját szakmájukban munkaképtelenné válnak, éltük végéig 4-20 4-90 illetve 5 frt 95 kr. heti segélyt kapnak, mely összeg gondtalan életet biztosít számukra. A segélyezés összege a tagsági idő arányában évről-évre nő, úgy hogy ha valaki tagsága</p>	<p>huszadik évében lesz rokkanttá, már akkor 4-80, 5-60, illetve 6 frt 80 kr. segélyt kap s így tovább; míg negyven évi tagság után a tag 6, 7, illetve 8 frt 50 kr. heti nyugdíjat kap, s ezt élte végéig élvezi, bárha munkaképes is. Ezenkívül segélyezi az egylet a tagok özvegyeit és árváit is, olyképen, hogy az elhalt tagot megillető segély az ő halála után gyermekei neveltetésére fordítatik, míg a fiúk a 13-ik, a leányok a 14-ik évet betöltik. Az özvegy pedig megkapja végkielégítésül a férje által befizetett összeg 39 százalékát.</p> <p>Az egylet magasztos ezéjához méltóan igen szépen halad, mert ma már közel kétezer tagja s 14,035 frt tiszta vagyona van, mely a Hazai Bankrészevény társaságnál van elhelyezve s folyvást gyarapszik. Az egylet szükséges és támogatásra méltó voltát maga a keresk. miniszter is elismerte, midőn az egylet nem eszméjének sikeres terjesztésére 100 frtnyi postabélyeget adományozott. Vajha a társadalom is követné jó példáját!</p> <p>A budapesti központi egyletnek öt fiókegyelete van: Ó-Budán, Diósgyőrött, Zomborban, Miskolczon és Apatinban, melyek a központ fenhatósága alatt mind önálló szervezettel bírnak. Városunk ipa-</p>

T Á R C Z A.

VIRÁGHULLÁS

Elbeszélés (folyt.)

Írta: Szántó Antalné

Vissza bitórló! Mint valami mély örvényből zúgott föl egy elfojtott baszus. Léptek zaja verődött föl a porondon: Kengyel nehézkes karja megvillant a félhomályban és otromba keze durván kopant le a tanár mellére.

Egy pillanatig mintegy megdermedten álltak, aztán az asszony élettelenül esett lábaik elé.

Reggelre elfonnyadtak arcának rózsái. Valami homályos, bizonytalan aggodás szorítá össze szívéét. Tikkasztó levertség nehezült lelkére... A délelőtti folyamán két urat látott megjelenni férje belső dolgozó szobájában, hol hosszasan értekeztek. Hajnal tanár barátjaira ismert bennük... És hirtelen elrémítő világlásban látta közelegni a közel jövő esemé-

nyeit; látta feje fölé tornyosulni a vészfelhők halmazát, komoran fenyegetően, hogy öldöklő villámaikkal lesujtsanak rája.

Órjító izgatottság ragadta meg idegeit, agya zugott, szíve elrémülten tombolt. Jajveszéklyő lelke egy érzést viszhangoztattott: megmenteni szerelmesét... De miként, mit tegyen?

Ha megírná Imrének iszonyu lelkiállapotát, ha könyörögne neki, hogy vonja vissza kihívását, hisz hárman tudják csak a történetet, ők pedig titokként fogják őrizni... Ha megvallaná, hogy mennyire retteg életeért, hogy nem élne túl elvesztését... gondoljon saját életére könyörületességéből ő iránta...

De mintha e megható könyörgésbe olvadt vallomásnak meggyőző ereje szétfoslott volna, mint illó tömjénfüst, amint egy hirtelen támadt fájó kétség hasított lelkébe: vajjon hisz-e Imre szerelmének mélységébe, végtelenségébe, mely vágyban meddőnek és kegyben szegénynek bizonyult...?

Egyszerre úgy érezte, mintha az a delejes áram, mely lelkeiket összekötötte

megszakadt volna és ő rajongó lelkének áhítatos szerelmével egymagában állna, a másiktól elszakadva, meg nem értve.

És mégis átérezte most győtrődő, érzékenyült lelke, hogy kedvese iránt igaztalan, hideg és kegyetlen volt, amint a pusztán eszményiért rajongva elzárta szívét az epedő szerelem esdeklő szava elől. Érezte hogy vétett ellene, hogy fájdalmat, szenvedést okozott neki. E fájdalom élesen metszett saját szívébe és megértette vele, hogy az ifju elkeseredett szívében érzéketlenséggel, talán kacérsággal vádolja őt, szerelmét semmisnek tartja és esdeklését, vallomását egyként gunyakacajjal fogná magától elhajítani.

Tompa kétségbeesésbe süllyedt... Tehetetlen vívódásai közepette hirtelen megvillant agyában: férje. Mint faldokló a szalmaszűlő, ragadta meg ez eszmét. Még nem késő és talán éppen onnét nyújtja feléje egy irgalmas kéz a mentő fonalat.

A reménység halvány sugára lopta be magát szívébe, visszaadva egy részét lelke rugalmasságának; mégis félve tá-

rosainak és munkásainak ajánljuk, hogy a saját jól felfogott érdekekben e fontos intézményt honosítsák meg; tegyenek első sorban önmagok, mert örökké igaz marad: Segíts magadon s az Isten is megsegít!

Az egyesület elnöksége (Budapest VIII., József-körút 68.) szívesen küld mindennemű felvilágosítást, ha ez iránt hozzá fordulnak.

Válság a „Magyarországi tanítók orsz. Bizottságában.”

A mint értesülünk a „Magyarországi tanítók orsz. bizottságá"-ban válság állott be, mert nem tudja az V. egyetemes tanító gyűlés előkészíteni. A vidéki tanítótestületek és tanítók már régebbi idő óta bizalmatlanok a bizottság iránt, míg végre most arra ébredtek fel a központban, hogy a legtöbb testület egészen elfordult tőlük. E válság okát annak tulajdonítják, hogy a bizottság magának fellülről annyi befolyást sem volt képes szerezni, miszerint a tanítógyűlések legjelentékesebb határozatait végrehajthassa, vagyis határozatainak érvényt szerezni nem tudott. De ez a jelenlegi szervezet mellett nem is volt lehetséges, nem is lesz, míg az országos tanítótestület meg nem alakul és az úgy nem lesz szervezve, hogy képes legyen imponálni, mert egy bizottság sohasem tud magának oly befolyást szerezni, mint egy országos testület.

Egyelőre azonban az országos bizottság a II. egyetemes tanügyi kongresszus védszárnyai alatt fogja az V. egyetemes tanítógyűlést megtartani, amennyiben annak egyik szakosztályát fogja képviselni. Tanügyi körökben most nagyban várják azt, hogy miként fog az országos bizottság, mint a II. országos és egyetemes tanügyi kongresszus alárendeltje függetlenül működni és hogyan fogja a sok egyetemi tanár befolyása alatt a népoktatás ügyét sikeresen megoldani.

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit, kiknek előfizetése április elsejével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Egyszersmind kérjük lapunk barátjait és előfizetőit legyenek szivesek lapunkat ismerőseik körében is ajánlani.**

— **Barcsi iskola** részvétele a mileniumi kiállításon. Örömmel vesszük tudomásul, hogy városunk izr. népiskolája előreláthatólag elismerést érdemlő dolgokkal vesz részt az ezredéves kiállításon. A felküldött dolgokból először is megemlítjük Schapshon Géza, az iskola buzgó, lelkiismeretes tanítójának két nagyszabású munkáját. Ezek: „Általános és részletes óraterv,” „Általános és részletes tanterv.” Két — gonddal és fáradsággal kidolgozott — becsületes munka ez, mely úgy a szerzőjének, valamint az iskolának igazán dicséretére válik.

Igen szép, kedves dolgok Schapshon Janka és Piszár Luyza iskolai növendékek kiállítási tárgyai is; az első írásbeli dolgozatai és rajzaival, az utóbbi kézimunkáival vesz részt a kiállításon.

Megemlítjük még, hogy az iskola-épület fényképe, úgy az iskola egyes terméinek fényképe is fel lesz küldve a kiállításra.

— **Eltávozás.** Mint sajnálattal értesülünk, Králl Károly köztisztviselőben álló tanító rövidesen itthagya városunkat, aracsi tanítói pályára történt megválasztása folytán.

— **Hymen.** Klein József helybeli köztisztviselőben álló polgár szeretetreméltó leányát, Paulát eljegyezte Dr Róth Márkus, jeles készültségű fiatal orvos Német-Bolyból.

Lówy Náthán Baresi izr. tanító, eljegyezte Bardach Zsófi kisasszonyt, Bardach Adolf fakereskedő leányát N. Szombatból.

Rosenberg M. leányát Helént eljegyezte Klein Mór, Csokonyáról.

— **Aranygyűrű** találtatott Bareson, a kath. templom és iskola tájékán, jogos tulajdonosa át veheti szerkesztőségünkben.

— **Öngyilkosság.** Szász János helybeli napszámos e hó 8-án reggel eddig ismeretlen okból forgo pisztolylyal szájba lőtte magát, a lövés nem talált halálosan erre egy második golyóval gyomrába lőtt és most élet, halál között lebeg. E sorok megjelenésekor azonban már nehezen lesz az élők között, minthogy súlyos sérülései miatt életben maradásához nincs remény.

— **Hirtelen halál.** Hétfőn este a csokonyai állomás várótermében, egy a vonatra várakozó baranyamegyei utas ember hirtelen rosszul lett és összeesett, mire fölemelték, már halott volt. Valószínű, hogy szívzselhűdés érte a szerencsétlen embert.

Fritz Mátyás baresi polgár még reggel jóízűen költötte el reggelijét családjával és a mezőre ment ki dolgozni, hol hirtelen összeesett és haldokolva hozták haza. Az orvosi segély mitsem tehetett, mert Fritz mint szivbajos már régóta betegeskedett.

— **Nagy izgalmat** okozott községünkben egy szokatlan exhumatio. A lakosság jó része körülvette a barcsi temetőt, a hol a március hó elején eltemetett Villant Mátyásné sírjából kiemelték, hogy a törvényszék rendeletére felboncolják. A boncolást Dr Neuhausz Jakab járásorvos és Dr Vajda Ignácz körorvos Szigetvárról, végezték. Ugyanis egy névtelen följelentés alapján, mely szerint Villant Mátyás pálfalusi lakos, a ki nejével viszályban élt, úgy ütötte volna agyon. A boncolás a névtelen rágalmozóval szemben Villant teljes ártatlanságát beigazolta, amennyiben kitént, hogy Villant Mátyásné teljesen természetes halállal mult ki.

Az igazságszolgáltatásnak már most ép oly kötelessége volna az ártatlanul meghurcolt és legborzasztóbb lelkigyötrelmeknek kitett szegény embernek elégtételt nyújtani, a névtelen följelentő kikutatásával azt méltóan meg is büntetni.

molygot meg-megrogyó térdekkal a férj szobája felé.

Kengyel ur íróasztala előtt ülve lázas sietséggel írt. Tolla zajos perczegéssel szántott fekete rendeket, a papirlapok hómezejére... Talán éppen végrendelkezett. Az asszony oda borul eléje és magához ragadva tétlen balját, el-elesukló hangon könyörög mélyes mély, megindító esdekléssel: ne fogadja el a kihívást, nem történt semmi, a mi a vérontást indokolná... Üzze el a vészfelhőket egükről, nyujtsa feléje engesztelten kezét, meglátja, hogy visszatér újból a régi összhang közégük!... Szemeiből könyvek pergték alá, férje kezére, melyet csókokkal halmozott el.

A férfi rábámul a rimánkodó asszonyra, rá könyes szép arcára, kinosan vonagló ajkaira, aztán durván rántja ki kezét gyenge ujai közül — és ellöki magát.

Oda hullva érzi, mint szakadoznak széjjel a húrok bensejében, mint vegyül el a megbomlott összhang bája, az összevissza zugó hangok rémséges diszsonanti-

ájában... Boldogság, nyugalom, fény, dörgő robajjal omlott össze szemei előtt és a végpusztulás ekhója borzalmasan morajlott át összetört lelkén. Vége... vége...! Vigasztalan szürke ködbe veszett a mindenség körülötte.

... Irgalmas kezek emelték párnái hőselymére, ott maradt elszibbadtan, fáradtan sokáig, sokáig... Egyszerre egy suttogó hang hulláma verődött füléhez: Hajnal tanárt sulyosan megsebezve vitték lakására!

Gyilkos törként furódtak e szavak szívébe. Érzé, mint ömlik ki minden esőp vére, egy sikolylyal kapott oda folsajgó kebléhez. Hirtelen észbekapott, élt, de szétrongyolt lelkét egyetlen vágy ereje tartotta össze csupán: életre hozni őt!

Futva iramodott a Lendvai-utcába. Kimerülten, pihegve omlott be a beteg szoba ajtaján és csak oda hullott a megtört anya elébe, ki sebesült fia mellett, szótlán fájdalomba merülve gunyasztott.

A nyomasztó esendét a beteg fájdalommas nyögése szakította meg időnként. A zajra főnyitotta lezárt pillait; sötét-

szemeiből kivillant a mennyei öröm sugára, arcának szenvedő kifejezése egy üdvözült mosoly fényében oszlott föl. Mélységesen vágó hangon suttogta el az asszony nevét.

A nő mintegy fölvilanyozva szökött föl, ráborult a halvány férfira és forró ajkait mohó vágygyal tapasztá annak láztól eltikkadt ajkaira: lelkük minden kinja, kétségbeesése egy lelket oldó, végtelen esókban olvadt föl.

A nap már leáldozott, de az alkonyi rózsaszínű világ még sokáig tündökölt az ég alján, biborba mártva a kósza felhőket. Még sokáig ragyogott be az ablak-szemeken, besugározva a haldokló ifju ászellemült arcát, meg-megcsillanva hajának sötét bársonyán. Aztán mind halványabb lón a világitó fény, míg lassan, észrevétlen halk rezgéssel tova illant, mint egy utolsó, boldog álm...

Bánatosan kondultak meg a város-templom harangjai, összesíró hangjaik bugva rezegtek tova a levegőben: Hajnal tanárt kísérték utolsó útjára.

Hosszu vonalban rajzott a gyászki-

— **Hirtelen halállal** mult ki Uhlig Ottó a 44-ik gyalogezred Kaposváron állomásozott őrnagya. Pénteken este még ép egészségben feküdt le rendes időben, hajnal felé rosszul lett és néhány percz alatt már halva feküdt ágyában.

Daczára a gyors orvosi segítségnek már minden késő volt, csupán a gyorsan beállott szívzélhűdést constatálhatta Berkovits ezredorvos.

Vasárnap délután fél 5 órakor nagy katonai pompával lett eltemetve, melyen a Pécsről ideérkezett katonazenekar és az összes tiszték az ezredessel az élén szintén résztvettek.

Óriási emberáradat kísérte az elhunytat nyugvóhelyére melyhez hasonlót már rég nem láttak a kaposiak.

A temetést a Löw ezég rendezte és ezt oly elengéncziával, melyet csak a főváros képes nyújtani.

Az elhunyt őrnagy 46 éves volt, nőtlen, családja vagyis hozzátartozói teljesen hiányoztak.

— **A zalai főispánság.** Mint értesülünk, Svastits Benő utódjává Jankovich László gróf lengyel-tóti főszolgabíró nevezik ki, a kinevezést a hivatalos lapban rövidesen publikálják.

— **Huszonhét kir. herceg a kiállításán.** Mint a *Pol. Ért.* írja, a milléniumi kiállítás megnyitására a budapesti udvarnagyi hivatalnál eddig huszonhét kir. herceg részvételt jelentettek be. Egy bécsi értesülés szerint ő felsége ama határozott óhajtást nyilvánította, hogy az uralkodó család lehetőleg teljes számmal jelenjék meg a magyarok ezereztendős ünnepén, s így valószínű, hogy huszonhétnél is több taggal lesz a Habsburg királyi család képviselve a milléniumi kiállítás megnyitását.

— **Az egyenes adók reformja.** A pénzügyminiszter az egyenesadók reformja tárgyában május hó 12-én és a következő napokon a pénzügyminiszteriumban szaktanácskozmányt fog tartani. E szaktanácskozmányra a miniszter az érdekelt mezőgazdasági és ipari körök képviselőit, valamint közéletünk több kitűnőségét hita meg a czélből, hogy a megtartandó

séret a halottas-kocsi után ki a temetőbe. Elöl a diákság élén a mélyen meghatott tanári kar. Karjukon gyászjelvényekkel, kezükben fekete csokros, nagy égő gertyákkal. Utánuk a város előkelőségei, egy-letek, majd hosszú kocsisorban könyező nők elszomorodott leányok.

A gyászokcsit elborító sok diszes koszorú, illattömjénben fürdeté a csendes utast. Legelül egy nagy viola trikoler koszorú tarkálott, gazdag színárnyalatban. Beiratlan nehéz fekete szalagja hosszan elfeküdt a játszi szél karján; a melankolikus árvácskák bánatosan hunyorgattak bársnyos szemekkel. Közben a gyászlovak fekete bóbítái. bólintottak szomoruan egyet-egyét.

Mikor a menet impozáns gyászpompájának szomorú fenségében, ünnepies lassúsággal elhaladt a Kengyel-palota fényes, tükör ablakai alatt, Géza fölnezt az ablakra, hol anyja a nehéz függönyök mögé rejtőzve, megrokkant erővel, kiszikadt szemekkel meredt le a mozgó sokaságra... Fájó lelke sirva búgott föl, mint a haldokló galamb.

szaktanácskozmányon nyilvánuló nézetek méltatásával az adóreformot, közgazdasági viszonyainknak megfelelőleg mielőbb létesíthesse.

— **Az iskolák rongálása ellen.** A közoktatásügyi miniszter több alkalommal tapasztalta, hogy az állami iskolákban lakó igazgatók és tanítók az épület megóvását illetőleg nagyon kevés gondot fordítanak. A miniszter tehát felhívta a tanfelügyelőket arra, hogy utasítsák az illető igazgatókat és tanítókat, hogy gondosan ügyeljenek az iskolák épületeire, mert a köteles felügyelet elmulasztásából eredő károkat az illetőknek kell majd megtéríteniök. Vajjon a rozoga iskolák összedülése esetén kit fognak felelőségre vonni?

— **Szarvas Gábor szobra.** „Nyelvében él a nemzet.” Ezzel a jelszóval kezdődik a lelkes felhívás, amelyet a nemrég elhunyt jeles nyelvtudós, Szarvas Gábor szülőhelyének, a bacsmezei Ada községnek hazafias polgárai bocsátottak ki s amelyben a magyar közönség anyagi támogatását kéri, hogy a nagy nyelvész emlékét szülővárosában megörökíthessék. A mozgalom élén dr. *Bustig Győző* községi orvos, *Wolf József* bíró és *Engelmann* ügyvéd állanak.

— **Időjárás.** Ugy lett biz az, hogy a szép meleg napok hamar elmullottak és hűvös télies idő jött helyébe. Amazt nem vártuk márciusban, emezt nem vártuk áprilisban.

A fehér, világos felöltök hamar eltűntek a láthatárról, és vissza kerültek ismét a téli gunyák. Az ország különböző részeiről havazásokat jelentenek, vidékünk is hideg deres reggelek látogatják, félő, hogy e hónap végig hűvös marad.

Irodalom.

Egy könyv jelent meg Nagy-Kanizsán „Dr. Vlassics Gyula élet és jellemrajza” címen, Gyórfy János nagy-kanizsai ügyvéd tollából. Szerző élénk, hű képet nyújt a népszerű cultus miniszter eddigi szerepléséről s különösen érdekesek azok az

S mikor elhantolták és leszúrták a hant fejéhez az aranybetűs fekete keresztet, mind kivonultak az élők a halottak birodalmából, vigasztaló szavakkal kísérve a vigasztalan megtört anyát. Az est hamvas lehelete leereszkedett a tájra. A távol berekben fölhangzott az élet zsongó viszhanga, a temető némaságában csak egy árva veréb hívogatta párját keserves csiripolással a szomorufűz ágán, egy aszszony lelke meg ott szállongott az alkonyati szél panaszos sóhajában, a friss sirhalom fölött...

Kengyelné lázasan, petyhüden nyújtózik a puha perzsapamlagon. Szemei a padmaly aranyos arabeskjeit nézik, kimerült merev tekintettel. Körülveszik, hűsítgetik, dédelgetik, beszélnek neki nápolyi utazásról, szórakozásról. A megtört agg atya, a hízkelő férj, a szepegő gyermek. Kéri, könyörögnek, szavát akarják hallani, szólítják, hogy kívánjon valamit, elhalmozniák a világ minden kincsével; de nem kíván semmit.

Majd ágyba teszik és megjelennek az orvosok élőkön a fővárosból lehívott

adatok, melyek a miniszternek mint fiatal, gyermekkorát festik s érdekesek pedig azért, mert már ott elárulja magát a komoly széptehetségű ifju, hogy reá az életben nem közönséges szerep vár.

Már mint pesti gimnazista — írja a könyv — a neves írók társaságát kereste s feljárt az akadémiái ülésekre, hol egy sarokban csendesen meghuzva magát, szorgalmasan jegyeztetett.

Az akadémia és Kiszfaludi társaság ülésein már a tagoknak is feltűnik a gyermekarcu fiu, a ki az előadottakat folyton feszült figyelemmel kíséri, folyton jegyez, és minden ülésen jelen van.

Thaly Kálmán volt az első, a ki egy alkalommal oda ment az írók háta mögött szerényen meghuzódó gyermek ifjuhoz, vele beszédbe eredt, tőle neve és viszonyai után kérdezősködött. Ettől az időtől veszi kezdetét az ismeretség, a mely Vlassics Gyula és Thaly Kálmán között csakhamar kölcsönös becsüléssé, mindinkább bensőbbé vált, később pedig bizalmas barátsággá fejlődött.

Már deák korában kezdett ujságokba dolgozni. Első cikkét IV. iskolás korában írta meg a N.-Kanizsán megjelenő és akkor is Bátorfi Lajos által szerkesztett „Zala-Somogyi Közlöny” 1868 évi 10-ik (március 7-iki) számában, *Oláhfy* Gyula álnév alatt. Meglepő az a helyes felfogás, az a komoly hang és érett megfontolás, mely ebben az első hirlapi cikkben nyilvánul. A hazaszeretet meleg tüzeinek szent lángja, a tudományért való lelkese-des világa sugárzik ki a 14 éves ifju, a kis kezdő író ezen első nyilvános hirlapi szerepléséből. A cikket, melynek címe: „Sóhaj” teljes eredetiségében adja a könyv szerzője, az akkori szerkesztői megjegyzéssel együtt.

A művet, mely érdekes, vonzó előadással sok szép dolgot beszél el a cultus minister egy fiatal, mint későbbi élet mozzanataiból, melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Megszerezhető N.-Kanizsán, Bátorfi Lajos a „Zalai-Közlöny” szerkesztő és kiadó tulajdonosánál, legcélszerűbben posta utalvánnyal 25 kr. előleges beküldése mellett.

tanárral. Vizsgálják, összeszólnak saját nyelvükön, majd ismét hallgatóznak allig pihegő mellén, rendelnek valamit és elmennek... Mire újra visszatérnek a halvány asszony elesenedülten pihen ágyán. (vége.)

EGYEDÜL.

*Elöttem tarka kis madárka,
Szájában puha tollpohely;
— Mit fölre rejt a lombok ága, —
Fészkeinek oda hordja fel.*

*A lombon édes párja zeng dall,
Dalában hűség, szerelmem —
Én hallgatózom némán, csendben
És boldogságán könnyezem...*

*S míg fészke épül, áldást kérek:
Ne zengjen bú soh'sem dalán!
— Tudom, hogy mit tesz árva lenni
Elpusztult boldogság után!...*

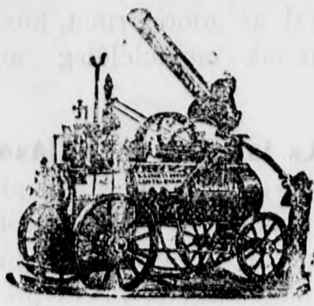
Skribanek Géza.

VASUTI MENETREND.**Barcsról indul:**

Kanizsára . .	reggel	6 óra	30 perc.
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	8 "	55 "
Pécs — Szigetvárra			
	reggel	7 "	32 "
"	délután	5 "	16 "
Pákráczára . .	reggel	8 "	16 "
"	este	5 "	18 "
Somogy-Szobra	reggel	5 "	7 "
"	délután	2 "	15 "

Barcsra érkezik:

Kanizsáról . .	reggel	7 óra	21 perc.
"	délután	4 "	45 "
Pécs — Szigetvárról			
	délelőtt	10 "	40 "
"	este	8 "	39 "
Pákráczról . .	délelőtt	10 "	45 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délután	1 "	30 "
"	este	8 "	10 "

KOTZÓ PÁL

gépész mérnök

BUDAPEST, ÜLLŐI-UT 18.sz.

Ajánl 2¹/₂, 3, 3¹/₂ és 4 lóerejű**SZÖGES CSÉPLŐKÉSZLETEKET**

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 32 lóerejű

sínes gőzcséplő-készleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel. Fa és szénfűtésű és eredeti szalmafűtő — **GŐZMOZGONYOKAT.** — Továbbá R. GARRETT & SONS felülmulhatlan 40 százalék tüzelőanyag megtakarító

COMPOUND GŐZMOZGONYOKAT,

legjobbnek ismert brandtforti önműködő amerikai kévekötő arató gépeket. Eredeti amerikai széna gyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. Sorvető és szórvető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek.

— **VIDÉKI ÜGYNÖKÖK KERESTETNEK.** —**Ózv. Habianac Augusztné.**fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.**BARCSON.**

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére****ELFOGADTATNAK:**

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.